

שבת
זכור!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

האהבה היא תולדת הנתינה

באדם שבו משקיעים - בו מתאהבים. אתה רוצה לאהוב את אשתך, תשקיע בה. את רוצה לאהוב את בעלך, תני לו את הנשמה ואת הלב. אהבה אין פירושה לקבל, אהבה פירושה לתת. נשים רבות חושבות בטעות: 'אם בעלי יפרגן לי, ויעניק לי ויעריך אותי, אז אני אוהב אותו...' אבל האמת היא שהיא תאהב את עצמה דרכו! ביום שבו הוא יפסיק את השירות הזה היא כבר לא תסבול אותו. וכן בעלים רבים חושבים בטעות: 'אם היא תכבד אותי, ותטפל בי, ותעניק לי אני אתאהב בה...' אבל האמת היא שהוא יאהב את עצמו דרכה.

על זה אמרו חז"ל: 'כל אהבה שהיא תלויה בדבר, בטל דבר בטלה אהבה...' כשאהבתנו תלויה בקבלה מהשני, אין לנו שליטה על זה, ולכן אנו תלויים בדבר. וכשהדבר מפסיק מרגישים אכזבה... 'הנה הוא הפסיק לאהוב אותי...'

אבל, אם אהבתנו תלויה בנתינה שלנו שנובעת מתוך רצון, אז היא בשליטתנו, והיא אינה תלויה בדבר, ולכן אין אכזבות. אדרבה, הנותן הכי גדול מקבל הכי הרבה, מכיוון שבלהיות נותן יש סיפוק.

נחזור לשני "האגואיסטים" שעומדים מתחת לחופה, שעד כה חיפשו רק את עצמם. הם צריכים לעשות שינוי מהפכני בצורת החשיבה ולחשוב: 'לא התחתנו על מנת לקבל, אנו התחתנו בעיקר על מנת לתת!'

קוראים יקרים, כל מי שיעשה את השינוי המהפכני הזה בחשיבתו ויהפוך את עצמו ממקבל לנותן, יהפוך באותו רגע להיות האדם המאושר ביותר בחיי הנשואין. לצפות לקבל מהשני זה לא פחות גרוע מלבקש נדבה ברחוב.

לעומת זאת, לתת לשני זו הנדלוג הנפלאה ביותר ואז מתאהבים ביתר שאת. הנוסחה שכתבנו קודם, שהאהבה היא תולדת הנתינה נכונה לא רק בזוגיות אלא גם בשאר שטחי החיים. לפניכם מספר דוגמאות שממחישות תובנה נפלאה זו.

• לפעמים אנו רואים במכוני רכב אנשים בוכים על הטרגטה שהם מוכרים. כשאתה שואל אותו: למה אתה בוכה? הוא עונה: השקעתי בה, פינקתי אותה, שמת לי לה גינטיס מגנזיום, מראה פנורמית... הוא השקיע במכונית, הוא התאהב בה... אפשר להתאהב גם בחפצים דוממים...

• פעמים רבות הילד נודניק, מעצבן, מלכלך, בוכה ומפריע... אז מפני מה הורים אוהבים את ילדיהם? מיד כשהוא לומד לדבר הוא מבקש במבבה, במבה... כשהוא גדל קצת הוא מבקש: תנו לי 100 שקל לבזבזים... גדל עוד, הוא אומר לאבא: תן את המפתחות, לקחתי את האוטו. הוא התחתן: אמא, אשתי חולה, בואי לטפל בילדים... איך יתכן שהתאהבו בן שכזה??

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

כל הבורח מן הכבוד

"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיִּדְבֶר ה' אֵלָיו מֵאֵת הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר... המילה 'ויקרא' נכתבה עם אל"ף זעירא. מספר טעמים נאמרו בדבר ונבאר שניים מהם" א. האל"ף הקטנה רומזת על הילדים הקטנים שיתחילו ללמוד מכאן חמישה חומשי תורה.

ספר ויקרא נקרא גם תורת כהנים, דהיינו תורת הקרבת הקרבנות לסוגיהם, שהכהנים מקריבים. ומכיון שהקרבה זו צריכה להיות בטהרה, אמרו חכמים יבואו הטוהרים (הילדים) וילמדו טהרות. לכן תחילת הלימוד של הילדים בספר ויקרא. ב. בשעה שנאמר למשה רבינו לכתוב בתורה 'ויקרא אל משה' וגו', משה רבינו, בענותנותו, לא רצה שיהיה כתוב שהקב"ה קרא לו. ולא רצה לכתוב אלא 'ויקרי' כלומר דרך מקרה ולא דרך קביעות.

בכל זאת הקב"ה ציווה עליו לכתוב 'ויקרא'. ועם כל זה כתב משה רבינו אל"ף זעירא. שהרואה מרחוק יראה שכאילו נכתב 'ויקרי'.

כאשר משה רבינו סיים לכתוב את ספר דברים נשאר בקולמוס שיעור דיו של ההפרש בין אל"ף זעירא לאל"ף רגילה. הקב"ה לקח את הקולמוס וביתרת הדיו הזו סימן לו קו על מצחו ובזה קיבל משה רבינו תוספת קירון פנים. מכאן לומדים שכל הבורח מן הכבוד, הכבוד רודף אחריו.

פעם אחת שאל תלמיד את רבו, שכל ימיו הוא בורח מן הכבוד והכבוד עדיין לא רודף אחריו. מדוע ולמה? הרב השיב לו שבשעה שהוא בורח מן הכבוד הוא מביט אחורה... צריך לדעת שזה שהכבוד רודף אחריו אינו בגדר פרס, אלא בגדר מציאות. כאשר אנשים רואים אדם עניו, ולא מתנשא, ולא מבקש לקבל כבוד, הם מנשאים אותו בהערכתם ומכבדים אותו יותר.

"... אַדָּם כִּי יִקְרִיב מִמֶּסְ קִרְבָּן לֵה' מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קִרְבָּנְכֶם"

מהו ענין הקרבן? המילה 'קרבן' טומנת בתוכה את המילה 'קרבה'. כאשר אדם מקריב ונותן ממנו לאחר, למעשה הוא מתקרב אליו. וזהו הרעיון של 'משלוח מנות איש לרעהו' ששולחים בפורים, כדי להראות קרבה וחיבוב.

כאשר אדם מקריב את ממונו ושורפו על גבי המזבח, הוא מתקרב לבוראו יותר ממה שהיה קודם. וגם כאשר הוא חטא לה' יתברך הקרבן מקרב ומפייס בינו לבין קונו. לפי זה היה צריך להיות כתוב בפסוק רק 'אדם כי יקריב קרבן לה'.' מפני מה נאמר גם "מִמֶּסְ"?

אליבא דאמת הקירבה וההתבטלות הגדולה יותר היא הקרבת עצמו לפני הקב"ה. לכן נאמר "מִמֶּסְ". או הקרבת בניו שזה הוויתור היותר גדול כלפי הבורא. ובאמת הגויים המשיכו בכיוון הזה והקריבו את ילדיהם וגם את הוריהם לאלילים. לכן בא הפסוק והגביל ואמר "מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קִרְבָּנְכֶם". זאת אומרת שהקב"ה לא רוצה קרבנות אדם.

כיוצא בזה הגמרא במסכת תענית מצטטת את הפסוק בירמיה: "אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא דִבַּרְתִּי וְלֹא עָלְתָה עָלַי לְבִי". "אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי" זה בנו של מישע מלך מואב. שהקריב את בנו לה' על מנת שניצח במלחמה. "וְלֹא דִבַּרְתִּי" זה יפתח שנדר נדר להקריב את הראשון שיצא מפתח ביתו לקראתו בשונו מן המלחמה.

ומי שיצאה ראשונה לקראתו היתה בתו, ולא הלך להתיר הנדר. "וְלֹא עָלְתָה עָלַי לְבִי" זה יצחק בן אברהם. כמו שנאמר "... והאלוקים ניסה את אברהם ... קח נא את בנך ... את יצחק והעלהו לעולה ..." וכל הדבר היה בגדר ניסיון בלבד.

שבת שלום
אבנר קזואס

חוצניק אחד עלה לארץ והשתקע בה.

רכש מזגן חדש לביתו ולא עובר שבוע והוא מתחיל לטפטף....

החוצניק מתקשר לשירות ובעברית רצוצה מנסה להסביר את הבעיה,

כשהוא רואה שדבריו לא מובנים הוא מנסה להסביר יותר טוב,

עד שהוא אומר להם: "ה'משיב הרוח' שלי 'מוריד גשם'....."

בדיחה

מה יוצר את משבר גיל ההתבגרות?

הפער שיש בין הבגרות הגופנית והשכלית מצד אחד, לבין הבגרות הנפשית מצד שני, הוא זה שיוצר את המשבר. ככל שיגדל הפער הזה תגדל עוצמת המרידה. ולחילופין, אם הפער הזה יצטמצם, תקטן עוצמת המרידה. איך מצמצמים את הפער? לפני שנענה על השאלה הזאת, נשאל שאלה מקדימה: מדוע ולמה לפני חמישים שנה לא היה 'מרד נעורים', והיום, זה מתפרץ בעוצמות אדירות? התשובה לכך, שפעם ההורים היו מטילים על הילד סמכות ואחריות כבר מגיל צעיר, הם היו נותנים בו אמון שיבצע משימות שגרמו לו להתבגר נפשית. לדוגמא: אבא שהיה מנהל מכולת היה מעמיד את בנו בן ה-12 בדוכן המכירה והיה הולך לנות. והילד הזה היה מתמודד עם כל הטיפוסים, וידע למכור ולהכניס כסף לקופה. האבא לא חשש שהוא יתבלבל, או שלא יעמוד בלחץ הקונים, אלא סמך עליו. כשהיינו ילדים הורינו הטילו עלינו משימות וסמכו עלינו שנבצע אותם בשלמות. היום, הילדים גדלים בחממה, כמעט ולא מוטלת עליהם אחריות ולא עול, ולכן הם לא מתבגרים נפשית. יש להם המון זמן פנוי, וכאשר לנערים והנערות יש זמן רב ללא תעסוקה או הפעלה כלשהי, הם מגיעים לבטלה גמורה. ואמרו חז"ל: בטלה מביאה לידי שעמום.

גורם נוסף ליצירת המשבר הוא הציפייה שיקרה משבר. כלומר, כשיושבים ומחכים לזה, זה בא. אסור לעמוד עם סטופר, מְפִינֵן שההתעסקות במשבר, יכולה לדחוף אותו לזה. הורים יקרים, אתם זוכרים שכשאר נולד לנו הילד הראשון, הלכנו לפי המדריך של טיפת חלב, והיינו מאד לחוצים. אם התינוק לא הרים את הראש בגיל 3 חודשים, היינו בלחץ והלכנו לבדוק אם יש לו ראש... בגיל שנה הוא צריך ללכת, והוא לא הלך, היינו בפאניקה ובדקנו שיש לו רגליים. אבל בילד השלישי והרביעי כבר זנחנו מזמן את המדריך של טיפת חלב, ולא היה אכפת לנו שהוא לא יזחל או ילך, העיקר שלא יפריע... אסור לעמוד עם סטופר, כל ילד והקצב שלו.

זאת ועוד, לא כל התנגדות או אי ציות להורים בגילאי הבחורות יקרא משבר. מותר להם לומר 'לא', ולפעמים גם לא לציית. יש להם חיים משלהם, ולכן לא נכון להגדיר את זה כמשבר. שימו לב, שהבנים נוטים יותר למרידה, ומחצינים אותה, והבנות נוטות יותר לבלוע פנימה. הבנים מטבעם מתפרצים, צועקים, מאיימים לברוח, ועושים רעש וצלצולים. הבנות לעומתם, יותר מתכנסות בעצמן ושוקות. הן עושות תנועות עם העיניים, מסתגרות בחדר שעות רבות, וקשה לדעת מה קורה איתן. לכן, עלינו לתת יותר תשומת לב ולהיות יותר רגישים לגבי הבנות, ולהיות ערניים, מְפִינֵן שההתכנסות והשתיקה שלהן יכולות חלילה לפגוע ביציבות. כמו שאמר שלמה המלך: "אָגָה בְּלָב אִישׁ יִשְׁחָנָה".

סיפור לשבת

הרב הגאון ניסים יגן זצ"ל

בספר 'כוחה של שבת הרב יגן' הובאו הסיפורים המופלאים הבאים, המעידים כי ישנה השגחה בעולמנו על כל צעד ושעל ועל העובדה כי הרב היה בעל רוח-הקודש: חייהם של בני הזוג ארצי שהתגוררו בבית שמש התנהלו בשלווה ובנחת, עד לאותו ליל שבת שבו חלמה הגב' חלום שממנו התעוררה בבעתה.

בחלומה ראתה שלושה אנשים הלבושים כרבנים יושבים, ועל ברכיו של האמצעי הייתה מונחת תמונה גדולה של הרב. היא שמעה בברור קול שאמר לה: "אחת המזוזות בביתך פסולה במילה 'בניך', שמו של הרב שבתמונה הוא רבי ניסים יגן מירושלים, גשי אליו ורק הוא יבדוק את מזוזותיך".

מבוהלת התעוררה הגברת ארצי משנתה, ומיד בצאת השבת התקשרה לאחד מרבני העיר בית-שמש, וסיפרה לו על דבר החלום. היא הוסיפה, כי מעולם לא שמעה את שמו של הרב יגן, ואין לה כל מושג למי כיוונו אותה בחלום הלילה.

הרב גם הוא לא ידע במי מדובר, והא יעץ לה למסור את מזוזותיה לבדיקה אצל אחד הסופרים בעיר, ולהתעלם מהוראת הרבנים בחלום. אולם ציפור טורדנמה בלבה הציקה לה, והיא החליטה לקום ולנסוע לירושלים ולברר ביה דברים אמורים. היא לא חשבה לרגע, מכיוון שהחלום לא היה נראה לה אמיתי, אולם מצד שני היא ראתה חלום ברור ודמות הרב הופיעה מול עיניה.

היא ביקשה לדעת, האם קיים אדם הנושא את השם הרב ניסים יגן בירושלים. כשהיא מטפלת בשתי ילדות קטנות ובתינוק קטן בעגלה, עלתה הגברת ארצי לאוטובוס וירדה בשכונת 'מחנה יהודה'. היא ניגשה לאחדים מהולכי הרגל ושאלה על הרב ניסים יגן. לבסוף אחד מהם שלח אותה לכיוון הישיבה. פעימה נעתקה מליבה. אכן קיים רב בשם כזה! האישה טיפסה במעלה המדרגות, והתבוננה בתור הארוך שהצטופף מאחורי חדרו של הרב וביקשו להיכנס אל הקודש.

היא, כמובן, לא חשבה להמתין עד לסיום התור, ושאלה את המזכיר, האם קיימת איזושהי אפשרות להציץ פנימה. בדיוק באותן שניות נפתחה דלתו של הרב, האנשים ששם יצאו והיא ניצלה את ההזדמנות להתבונן לתוך החדר.

ההצצה הזו הכתה בה כברק, היא החלה לרעוד בכל גופה ובלי שליטה יצא מפיה המשפט הבא: "אותך ראיתי בחלום !!!".

הרב סימן לה להיכנס פנימה, הציע לה כיסא וביקש, שתספר לו את כל הסיפור מתחילתו. הגברת ארצי חזרה ותיארה את דבר החלום שניצב בהיר מול עיניה.

כשסיפרה, שראתה את תמונתו. ואז, הרים לפתע רבי ניסים את קולו בדאגה ושאל: "היכן המזוזות?" כששמע, שהגברת שלפניו לא הביאה אותו, יצר קשר עם בעלה וביקש ממנו לבוא מייד ולהביא את המזוזות. כשהובאו לפניו פתח אותן הרב, וכולם ראו כי באחת מהן המילה 'בניך' הייתה פסולה! עוד באותו יום השיג להם מזוזה כשרה, ונפרד מהם בלבביות, כשהוא מעניק כמתנת פרידה סידור עור בכריכה לבנה, ועליו הקדשה אישית בכתב ידו.

בני הזוג יצאו לדרכם, אולם מאותו יום ואילך הייתה דלתו של הרב פתוחה לפנייהם, והוא שימש כאבא טוב להם ולילדיהם.

באחת הפעמים הגיע הצדיק עם בני משפחתו לצינונו של חוני המעגל, והם ראו שם אשה משתטחת על הקבר ובוכה בכי תמרורים. כשיצאה כעבור דקות אחדות, נגש אליה הרב ניסים, ושאל בעדינות אם אפשר לעזור לה בדבר מה.

מיד כשהבחינה בו האישה היא צנחה תחתיה כמתעלפת. כעבור דקות אחדות של בהלה שבה אליה רוחה, והיא סיפרה כי היא החלה לסבול ל"ע מבעיה רפואית של חור בלב שהתהווה לה בפתע פתאום.

הרופאים הודיעו לה כי הבררה היחידה העומדת בפניה היא לעבור השתלת לב, וכמובן שהסיכון הכרוך בנייתוח כזה גדול ביותר. "לאחרונה", הוסיפה האישה, "אני רואה שוב ושוב את אבי בחלום הלילה, והוא ציווה עלי ללכת לצינונו של חוני המעגל, ואמר לי שלשם יבואו כמה רבנים, וביניהם הרב יגן. הוא יעשה לך תיקון והכל יעבור לחיים ולשלום. מעולם לא ראיתי את פני הרב", הודתה, "ולכן כל כך נבהלתי כשניגשת אליי ואמרת שאתה הרב יגן".

הצדיק שאל אותה: "היכן את גרה?", ומיד הורה לנהג לנסוע אל ביתה בחצור. הרב הצביע לעבר אחת המזוזות ופתח אותה. התדהמה הייתה מוחלטת, כשגילו כולם כי במלה 'לבבכם' היה חור! מיד לאחר מכן ערכו שלושה רבנים פדיון נפש עבורה וכעבור תקופה קצרה הודיעה להם האישה, כי הניתוח עבר בהצלחה.

(עין חמד)

כספונות 1000

אגודת ביתנו החב"ש

כסאות הרב אבנר קוואס שלי"א

סניף אבנר של פתחת קו האספה העולמי

כסא * 9421

במחיר +972-796990699

0552-766-799

סניף ישראלי והכונן בכל התחומים

להזמנת הרב להרצאות וכנסים

ניתן ליצור קשר בטלפון 1599-59-59-39

